

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar, po pošti prejeman 1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto VIII.

V Celovcu 25. maja 1889.

Štev. 10.

Iz govora slovenskega poslanca dr. Tonklija

v 342. seji državnega zbora dne 8. maja t. l.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Celjski poslanec dr. Foregger se močno jezi, da se slovenski jezik rabi tudi že pri sodnijah, zato je v državnem zboru hudo udrihal po slovenskem jeziku, češ, da ni za sodnijo, da je le mešanica iz nemških in slovenskih besed, in da je že bolj podoben nemščini kakor slovenščini.

Slovenski poslanec dr. Tonkli ga je prav dobro in temeljito zavrnil. Prostor nam ne dopušča, da bi priobčili ves govor; podamo tukaj iz stenografičnega zapisnika le najimenitnejše odstavke, v kolikor se dotikajo nas koroških Slovencev. Dr. Tonkli je tako govoril:

„Ko sem včeraj poslušal prvega nasprotnega govornika (dr. Foreggerja), mislil sem, da smo pri jezikovnem vprašanju, ne pa pri razgovoru o sodnijah, kajti ves čas je govoril samo o slovenskem jeziku. Povedati mu moram najprej, da bi si jaz ne upal, govoriti o stvari, ktere dobro ne poznam, ker bi se bal, da bom kaj narobe razsodil. Mislim namreč, da protigovornik ne zna toliko slovenski, da bi zamogel soditi o slovenskem jeziku. (Res je! na desni.) Da res ne zna, vidim iz tega, kako napačno je nekatere besede primerjal. Omeniti pa moram, da ima vsak jezik iz začetka svoje težave, kedar se na novo razvija, in da se v vsakem jeziku najdejo tuje besede, in povsodi so se naredile družbe za čiščenje jezika. Tudi v nemščini je dosti tujih besed, in ko je dr. Foregger včeraj govoril, rabil je mnogo tujk; nek tovariš si je vzel čas ter jih je seštel na dveh straneh. Dr. Foregger je rabil na prvi strani 52, na drugi 60 tujk, skupaj tedaj na dveh straneh 112 tujih besed. (Smeh in klici: čujte!)

Ne bom rekel, da je slovenščina tako razvita, kakor nemščina ali angleščina. Če se je pa slovenščina že tako razvila, da se že lahko rabi v šolah in uradnijah, pri sodnijah in političnih oblastnijah, potem je to častno pričanje za Slovence, ki so to dosegli iz lastne moči, brez vladne pomoči, ki jim je le nasprotovala in jih ovirala. (Tako je! na desni.) Nemščina se je lahko razvijala, ker so jo naredili za državni jezik, in jo upeljali v šole in urade. Mi se moramo pa še danes boriti (vojskovati) za to, da bi se slovenščina upeljala vsaj v spodnje razrede srednjih šol; iz tega spoznate, s kakimi težavami se nam je boriti.

Če je gosp. protigovornik rekel, da se pri nas drugače piše, kakor ljudstvo govori, povabim ga, naj govori na Avstrijskem, Štajerskem in Koroškem z nemškimi, starimi kmeti, ki še niso v šolo hodili. Če bo le v visoki nemščini z njimi govoril, preverjen sem, da oni njega ne bojo zastopili, on pa njih ne. (Prav res! na desni.) Pri nas pa razloček ni tako velik; tudi tak kmet, ki ni v šolo hodil, razume slovenske časnike in knjige, to spričuje družba sv. Mohorja, ki pošilja toliko tisoč bukev med prosti slovenski ljud.

Če je govornik dalje trdil, da bo ljudstvo zgubilo zaupanje do sodnij, ako se v slovenskih krajih nastavijo slovenščine zmožni uradniki, moram ga poučiti, da to ni res. Jaz pravim, in to mi bo vsak potrdil, ki to zastopi, da zgubijo ljudje le potem zaupanje v sodnika, ako se s sodnikom ne morejo zastopiti. (Tako je! na desni.) Zaupanja ne zgubijo zavolj tega, kakor bi mislili, da ni pravičen, ampak zavolj tega, ker sodnik njih jezika ne zna in resnice zvedeti ne more. (Odobrovanje na desni.) Tako je in ne drugače.

Gosp. poslanec dr. Foregger je slovenskim poslancem očital, da ne govorijo radi resnice, in prebral je neko pismo, ktereга so podpisali nekteri šolski svetovalci v Krejancah, in v katerem se trdi, da ima poslanec Klun lažnjive poročevalce. Poslanec Klun je namreč v državnem zboru povedal, kar je pisal Blaž Pirovec, šolski svetovalec v Krejancah, v št. 20. lanskega „Mira“. Če pa ni res, kar je Pirovec spisal in podpisal, zakaj se obračajo zoper poslanca Kluna in zakaj ne zoper Pirovca? Sicer pa je Pirovec sam videl, kar je popisal, in je tudi toliko vredna priča, ko načelnik Šmrekar, ki ne zna ne brati ne pisati, in kdo vé, če je zdaj natanko vedel, kaj v tem pismu stoji, na katerem je podpisan. Tejrovski je tukaj sodnik v svoji lastni pravdi in ne more za pričo veljati; Franc Kusternik in Luka Tašek pa še pri tisti seji zraven nista bila, tedaj ne moreta nič pričati.

Ako bom zdaj o koroških sodnijah nekaj omenil, ne storim tega, da bi tam slovenskim uradnikom prostor delal, ampak da tam slovensko ljudstvo pride do svoje pravice. Ako ima nemški Korošec pravico, da se z njim pred sodnijo po nemško govori in piše, potem imajo tudi Slovenci pravico, da se jim po slovensko govori in piše. Ako na Koroško ne pošiljajo takih uradnikov, ki bi znali tudi slovensko, godi se s tem krivica slovenskemu ljudstvu. Gospod pravosodni minister je sam priznal, da je potrebno, za Koroško imenovati pet novih slovenskih avskultantov, da ne bo povsodi treba tolmačev. Kako pa se je v resnici zgodilo?

Imenovali so jih res pet; pa dva od njih ne znata nič slovenski; dva, ki znata, sta bila že prej v Celovcu; peti pa nikoli ni prišel v Celovec. Kako bi se tu pomoglo, ne vem. Zdaj si pogledajmo še kazenske obravnave. Ako se sostavi sodišče iz štirih sodnikov in ako ne vzamejo predsednika in podpredsednika, še dobijo dosti gospodov za polno sodišče. Kako pa stoji z zapisnikarji? Zapisnikar bo znal le takrat slovensko, ako vzamejo enega od tistih dveh avskultantov, ki slovenski znata. Ako tedaj stranka, avskultant in sodnik slovenski znajo, gre stvar dobro naprej. Če pa svetovalec ne zna slovenski, treba je poklicati tolmača, in tedaj pokličejo enega teh dveh avskultantov. Tedaj tudi po tem imenovanju (peterih avskultantov) so še zmirom tolmači potrebni. Le toliko je bolje, da imajo zdaj priseženega tolmača. Taka je menda tudi pred porotniki. Kako pa je s preiskovalnimi sodniki? V Celovcu imajo tri, pa slovensko ne zna nobeden. Tedaj morata spet tista dva avskultanta pomagati. Če sta tedaj tista dva avskultanta le za tolmačenje, kedaj bota začela delati, se vaditi in za sodstvo pripravljati? — Drugačna je stvar pri drugih okrajnih sodnijah. Pri drugih sodnijah med slovenskimi Korošci je polovica sodnikov, ki slovensko ne znajo; ravno taka je pri adjunktih. Taki imajo največ kazenske obravnave o prestopkih. Kakošna pa bo preiskava, kakošna sodba, če sodnik ne zna slovensko, toženeec pa nemško ne? Ravno taka se godi pri civilnih pravnih, če sodnik ne zna slovensko, kedar je treba zaslišati priče, ki nemško ne znajo.

To so napake, ki se morajo odpraviti, ne toliko zavolj slovenske narodnosti, ampak zavolj varnosti pravice in sodbe. (Dobro! dobro! na desni.)

Odgovor g. dr. Ferjančiča

v 342. seji državnega zbora dné 8. maja t. l.
(Po stenografičnem zapisniku.)

V razgovoru o sodnijskih rečéh je znani dr. Foregger (recte Porekar), poslanec Celjskih Nemcev in nemškutarjev, hudo pa tudi neumno udrihal po Slovencih. Med drugim je očital slovenskim poslancem, da ne govorijo resnice. Pri tem je menda mislil na to, kar je povedal g. dr. Ferjančič o koroškem deželnem predsedniku in deželnem šolskem nadzorniku. Zato se je oglasil g. dr. Ferjančič za besedo in odgovoril tako:

„Pri razgovoru o proračunu za ministerstvo notranjih zadev in o koroških razmerah sem naštel reči, ki se lahko dokažejo po aktih (pismih) in tudi drugače, da bi dokazal, da koroški Slovenci nemajo tistih pravic, ktere jim grejo po državnih osnovnih postavah. In da bi pokazal, kakšni so na Koroškem visoki uradniki, povedal sem neke besede, ki jih je govoril koroški deželni predsednik pri neki priložnosti, in ktere pričajo, da Slovincem ni prijazen, namreč besede: „Tam na Karavankah so vaše meje; preko tistih nemate vi Slovenci nič iskati.“ Potem sem povedal, da je koroški deželni šolski nadzornik pri neki priliki rekel, „da koroški Slovenci nemajo pravice do obstanka“.

Vlada je dotična dva gospoda prašala, če je to res. „Si fecisti, nega“ (če si storil, taji!), pravi star pregovor. Oba gospoda sta svoje be-

sede utajila. Gospod učni minister je pri šolskem razgovoru očitno rekel, da oba gospoda tiste besede tajita. Stvar se ni pozabila, ampak že prvi govornik je včeraj pri razgovoru o srednjem vodstvu pravosodja na to cikal, na mene kazal in rekel, da mi neznanske pritožbe očitno na dan spravljamo; če se jih pa na drobno pogleda, se pokaže, da so izmišljene.

Zato sem dolžen sebi in časti svojih tovarišev, da dokažem, da sta dotična dva gospoda omenjene besede res govorila. To storiti so me pooblastili in naprosili tisti možje, ki so to sami slišali. Tedaj povem, da je deželni šolski nadzornik tiste besede večkrat govoril v igredi leta 1883. nasproti sedanjemu komendantu na Reberci g. Mateju Šerviceljnu vpričo nadučitelja Tomaža Lesjaka in učitelja Janeza Smetanika v Majerjevi gostilnici v Škocijanu; in ravno tiste besede po leti istega leta v Lešnjakovi gostilnici v Velikovcu vpričo dveh tamošnjih gospodov advokatov. (Čujte! čujte! na desni.) In da je tudi koroški deželni predsednik govoril besede, ktere sem mu očital, spričuje župnik France Bergman v Št. Jurju pred Bleibergom, in jaz sem naprošen, da to očitno povem.

Ker se tem izrekom pripisuje taka važnost, čeravno ne spričujejo drugoga, kakor da ti gospodje ravno tako govorijo, kakor mislijo in delajo, zato prosim vlado, naj stvar preišče, pa ne spet tako, kakor vprvič, da bi samo obdolžena dva izpraševala, kajti potem bota spet rekla: »ne spominjava se več, da bi bila kaj takega zinila«. To sem popravil v odgovor poslancu dr. Foreggerju. (Dobro! dobro! na desni.)

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Hranilnica in posojilnica za Celovec in okolico), registrovana zadruga za neomejeno zavezo, ustanovila se je dné 15. maja t. l. Osnovni shod bil je dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 30 rojakov; med njimi več duhovnikov in posestnikov iz okolice. Iz Celja prišla sta k shodu državni poslanec g. Miha Vošnjak in tajnik zveze slovenskih posojilnic g. Vršec, ki sta nam vse potrebno razložila in pojasnila. Za njihov trud bodi jima izrečena tu presrečna zahvala. Ko so se prebrala in potrdila pravila, izvolil se je začasni odbor in nadzorstvo. Odbor šteje s predsednikom vred 7 udov; v nadzorstvo volili so se 4 udje. Koj drugi dan dné 16. t. m. sešli so se vsi odborniki in nadzorovatelji v advokaturni pisarni g. dr. Šegule ter vpričo e. k. notarja g. pl. Rieblerja podpisali pravila in sejni zapisnik, kteri podpisi so se potem legalizovali in vsa zadeva predložila se je tukajšnji e. k. deželni sodnji v potrjenje. Z ustanovitvijo tega, nam Slovincem prepotrebnega zavoda pomaknili smo se zopet za korak naprej, in ker je stvar v zanesljivih rokah, toraj je upati, da bo dobro napredovala. Slovenski posestniki in kmetje! Kedar ste v denarnih zadrževah, obračajte se zaupljivo do gorenje posojilnice, ktera se je v prvi vrsti osnovala v ta namen, da Vam v stiski pomaga iz zadrege in Vas varuje pred krepplji naših nasprotnikov. Ako hočemo napredovati, naslanjati se moramo na same sebe. Svoji k svojim!

Iz Celovca. (Liberalne demonstracije.) Da bi kljubovali tistim poslancem, ki želijo novo šolsko postavo, napovedali so liberalci po vseh deželah, kjer imajo še kaj besede, naj se praznuje 14. majnik kot 20letnica šolske postave, naj se kresi prižigajo, mesta razsvitljujejo itd. Tudi pri nas se je mnogo bobnalo o tej reči, pa le z bornim uspehom. Po hribih je bilo videti prav malo kresov, pa še o teh ne verujemo, da so bili prižgani iz navdušenja; za denar se pač kmalo kdo dobi, da nekaj suhih vej vkup nanese in zažge. — V Celovcu so tekali in priganjali od hiše do hiše, naj bi se vse razsvetilo. Pa še tretjina hiš ni bilo razsvitljenih in še to je bilo več ali manj prisiljeno. Saj je celo magistratni sluga hodil po hišah in napovedoval razsvitljavo. Kdor se magistratu noče zameriti, in takih je nekaj, moral je prižgati par sveč. Trgovci, gostilničarji in drugi prometniki se spet zagrizencem nočejo zameriti. Tako je nekaj razsvitljave lahko prisiliti. Ker se je od liberalne strani toliko pritiskalo, bili so slovenski in nemški konservativni hišniki v strahu, da se jim okna pobijejo, kar se je pred leti enkrat zgodilo. Nune so snele vsa okna, čez sto na število. Vendar je vse mirno minulo, sploh ni bilo videti nobene vneme za šolsko postavo. Ljudstvo ima še druge skrbi in želje, ne samo šole in spet šole.

Iz Podljubelja. (Potovalcem k Vodnikovim slavnosti.) Rožanom, ki mislijo iti v Ljubljano, je „Mir“ priporočal pot čez Vrtačo. Zagotovim pa, da je pot čez Zelenico pripravnejša in krajša. Iz Podljubelja se pride do Begunj v šestih urah. O slabem vremenu pa ni za hoditi. Kdor misli iti, naj se v petek ob šestih zjutraj oglasi pri meni Podljubelom, pojdemo pa skupaj. Ob dveh smo že lahko na Brezju. Od tam pa gremo na železnico. *Miha Kropivnik p. d. Poklukar.*

Od Vrbskega jezera. (Naše šole.) Rana, ki nas najbolj peče, o tistej največkrat tožimo. Po vsej deželi gre le en glas: da naj bo šola najprej tri leta slovenska, in še le potem naj se začne z nemščino. To je glas našega ljudstva; le nekteri zaslepljeni in od nemškutarjev nahujskani kmeti se temu zoperstavljajo in govorijo o rečéh, katerih ne zastopijo. Da se slovenski šoli zoperstavljajo nemški uradniki, temu se ni čuditi, kajti naše slovenske besede se nočejo učiti, to pa vejo, ko bi slovensčina bolj v veljavo prišla, da svoje službe ne morejo med nami opravljati. Čudno pa je, da jim pomagajo slovensčino izganjati še nekteri nespametni Slovenci, kateri bi morali vendar prej misliti na svoje lastne otroke, kakor pa na otroke nemških mestjanov. Ko bi mi imeli slovenske šole in slovenske pisarne, ali bi mogli k nam pošiljati nemške učitelje in nemške uradnike? Ali bi ne prišlo potem dosti Slovencev k boljšemu kruhu? Gosp. deželni predsednik je nekda sam za potrebno spoznal in rekel, naj bi se naši otroci vsaj brati, pisati in moliti učili v svojem jeziku. Kdaj se bo ta obljuba izpolnila? Hudo nam nasprotujejo tudi učitelji. Poznam učitelja, ki je otroke učil, naj doma starejše prosijo, da se jim ne bo treba slovensko učiti. Učil jih je pa tudi tako, da je izmed 30 otrok komaj eden se naučil slovensko brati. Ta si je gotovo zaslužil in pridobil pohvalo nekkih imenitnih gospodov, ktere mi ni treba še posebej imenovati. Tisti, ki letos šolo dokončajo, prinesli

bojo zdaj o koncu šolskega leta spričevala domu. Poglejte ta spričevala in našli bote naštetih 15 predmetov; le za materno besedo ni prostora. Prašajte otroke, kaj in koliko so se naučili iz „Erdkunde“ in „Naturkunde“? in potem sodite, ali je pametno, otrokom trobiti osem let po nemško na ušesa različne učenosti, katerih ne zastopijo, v svoji materni besedi pa se še toliko ne naučijo, da bi mogli kako slovensko pismo prebrati ali pisati. Najprej naj bi se otroci učili v svojem maternem jeziku krščanski nauk, brati, pisati in rajtati; pozneje pa naj bi se jim kaj tacega razložilo, kar je potrebno za kmeta; postavim o sadjereji, o živinoreji, o gospodarstvu in gospodinjstvu. Tisto „turnanje“ ali skakanje je za kmečke otroke nepotrebno, saj tako zadosti skačejo in se shodijo, ko grejo v šolo ali iz šole po cele ure daleč. Tudi risanje ali „cajhnanje“ za kmeta ni tako potrebna reč. Tako govorijo vsi pametni in učeni Slovenci, ki so sami hodili v male in velike šole. Pa žalostno je, da taki zdaj nemajo skoraj nič več besede, ampak le taki se največ ustijo in hočejo največ komandirati, ki znajo komaj pisati in brati in so se nemški morda še le pri vojakih naučili.

Iz Apač. (Naša podružnica sv. Cirila in Metoda) je imela v četrtek po veliki noči svoj občni zbor, to pa v Brovnici pri Ibovčniku. Od blizo in daleč je prišlo dosti vrlih Slovencev in prav dobro smo se kratkočasili. Lepo se zahvalimo gospodom govornikom, ki so nam tako lepo razložili življenje naših dveh svetnikov, ki sta za Slovane toliko storila. Tudi naši pevci so se dobro obnašali. Pristopilo je več novih udov. Slovenski duh se močno zbuja; liberalci v Galiciji že spoznajo, da pri nas nič ne opravijo. Dosti opekli so se v Brovnici, kjer so hoteli „šulferajn“ napraviti. Le malo jih je že med kmeti, da bi se poganjali za liberalno glorio ter nemško in osemletno šolo.

Iz Žabnic. (Sv. Višarje.) Na vnebohod Gospodov, t. j. 30. tekočega meseca, se začne po starodavni navadi zopet Božja pot na sv. Višarje. Ker je bila pretečena zima zelo ugodna in ni padlo veliko snega, in ker se romanje letos pozno začne ter so zdaj jako prijetni in topli spomladanski dnevi, zato je sneg do malega skopnel in bodo že prvi romarji lahko po kopnem dohajali na priljubljeno goro Višarsko in v svetišče Marijino. Opozoriti pa moram pobožne romarje iz obširnih pokrajin slovenskih, da se je ravnokar ustanovila za Žabnice-Višarje bratovščina sv. rožnega venca in da se ponuja romarjem lepa priložnost, vpisati svoja imena v knjigo bratovščine in prejeti z odpustki blagoslovljeni molek ali paternoster, kakor svoje dni sv. Dominik, iz rok Marijinih. Prosim, da bi tega ne prezirali slovenski romarji, ki dohajajo na sv. Višarje, in da bi prav številno pristopali k bratovščini sv. rožnega venca, da se tako češčenje rožne Device Marije še bolj ukorenini med vernim slovenskim ljudstvom in da se posamezni deležne storijo obilnih duhovnih dobrot, ki jih bratovščina svojim udom deli. Preblažena Devica Marija, utrjena na visoki gori Višarski, vabi vse pobožne duše k sebi ter dozdeva se mi, da kliče vsaki z besedami sv. pisma: „Že je minula zima, sneg je zginit in se umaknil; cvetlice kinčajo že našo zemljo; vzdigni se prijateljica moja in pridi!“ (Vis. pesem. I.) S. Incko, dekan.

Iz Bilčovsa. (Ogenj, toča, povodenj.) Dné 8. aprila popoldne je začelo goret pri Bašteju na Sodraževi in kmalo je bilo vse v plamenu. Vnela se je tudi sosedna Šlajherjeva hiša, in obema je pogorelo vse pohištvo. — Na drugo nedeljo po veliki noči pa so se pripodili popoldne črni oblaki. Vsula se je toča in tako padala, da je bilo daleč okoli vse belo, kakor bi bil sneg padel. Razume se, da je pokončala vso mlado setev in oklestila sadni cvet. Potem je pa še z hribov prigmela tako obilna voda, da je hotela vse odnesti. Ognja in hude ure reši nas, o Gospod!

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. Št. Rupertčani dobimo nov farovž. Že smo navozili opeke, peska, apna, že je studenec gotov, kar lotiti se morejo zidanja — in kdor pozna naše razmere, ve, kako ga nam je treba. Pa tem bolj čudno se nam zdi, zakaj se temu protivijo nekteri kmetje, vzlasti pa dva kmeta, ki sta veljala do zdaj za imovita, poštna moža. Celó zidanje plača cerkev sama; kar je bilo treba, smo že navozili mi med tem, ko sta se nam vzlasti ona dva rogala. Hočeta li ona dva samo gospoda fajmoštra jeziti za to, da se oni toliko trudijo za našo faro, da bi odpravili iz nje obilno nakopičeno gnjilobo — je li to poštno, delati komu, ki ima najboljše namene, brez vzroka opreke? Vsaka dobra reč ima svoje nasprotnike!

Iz Celja. (Načelstvo zveze slovenskih posojilnic v Celju), bode sestavilo izkaz (štatištiko) vseh posojilnic v zadrugi, toraj naj pošljejo vse posojilnice svoje račune zadnjega leta; tiste posojilnice pa, ki so se še le ustanovile, naj pošljejo zdajšnje stanje udov, hranilničnih vlog, posojil itd. in naj navedejo natančni naslov s pošto, da vsaj pridejo v izkaz vse posojilnice, in sicer v teku osmih dneh.

Iz Ljubljane. (Romanje v Marijino Celje.) Tukajšno katoliško društvo priredi 22. julija t. l. veliko romanje v Marijino Celje na gornje Štajersko. Peljemo se iz Ljubljane čez koroške planine preko Št. Pöltena. Državna železnica nam je znižala vozino za vse postaje do Launsdorfa. Vprašanja naj se blagovolijo pošiljati g. A. Erzinu, uradniku v Ljubljani, ki bo vse potrebno oskrbel in naznanil. Vozni listi po znižani ceni dobivajo se v Ljubljani v Katoliški bukvarni.

Iz Ljubljane. (Prodaja prašičev po vsem Kranjskem prepovedana.) Po poročilih, koja so dospela 6. in 7. t. m. tukajšnji deželni vladi, dokazalo se je uradno, da se je v vaséh Mali Log in Retje občine loškopotoške, dalje v občini Draga okraja kočevskega, potem v Novi Vasi, na Velikem Vrhu in na Radleku v občini Obloke okraja logaškega in v Šmariji okraja ljubljanske okolice pri živini pokazala bolezen na gobcu in parkljih, in da so to bolezen zatrosili prašiči, ki so se gonili tod skozi. Da se ubrani razširjanje te kužne bolezni, zaukazala je deželna vlada, da vse občinsko ozemlje občin Loški Potok in Draga (okraja kočevskega), Obloke (okraja logaškega) in Šmarije (okraja ljubljanske okolice) mora okrajno oblastvo takoj zapreti, t. j. prepovedano je, dokler se ne prekliče, parkeljnató živino goniti v okužene občine ali iz teh občin; zatorej so tudi semnji za rogato in parkeljnató živino prepovedani in ne smejo se izdavatí dotični živinski potni listi, konjski semnji so pa dovoljeni. Kar najstrože je prepove-

dano po vsi deželi prodajati prašiče od hiše do hiše; take prašičje črede, o katerih se ne more dognati, da prihajajo iz nesumnega kraja, dejati je osem dnij pod zapóro in izpustiti jih je, po dovršenem kazenskem postopanju zoper prodajalca, samo tedaj, kadar so ostale zdrave.

Kaj dela politika.

V državnem zboru je tudi minister Schönborn branil pravice slovenskega jezika pri sodnijah. Foregger je namreč kvasil, da slovensčina še ni tako razvita, da bi mogla služiti kot sodnijski jezik. Minister mu je pa odgovoril, da on sicer ne zna slovensko, toliko pa vé, da so prej tudi češkemu jeziku ravno to očitali, zdaj je pa vse tiho in vse prizna, da je češčina popolnem razvita in dobra za vse stroke. Zdaj še slovensčino ravno tako zavirajo z lažnjivimi ugovori. Sicer pa je vse eno, ali je kak jezik bogat ali reven, razvit ali ne; če ljudje družega ne zastopijo, potem je potrebno, da ga zna tudi sodnik. Kako bo pravico sodil, ako se z ljudmi ne more pogovoriti? — Češki poslanec dr. Zucker je stavil predlog, naj se češkemu jeziku prostor naredi pri najvišem sodišču. Nemško-liberalce to močno peče, kajti potem bo v nevarnosti njih „državni jezik“. Vendar je upanje, da predlog obvelja. — Nemški Lah Carneri se močno jezi, da je naša vlada dopustila katoliški shod. Zato je prašal vlado, kako more ona to pripustiti, da se je na shodu izreklo, naj bi laški kralj papežu Rim nazaj dal. S tem govorjenjem, misli Carneri, se v nevarnost spravlja avstrijsko-laška zveza. Minister Taaffe mu je pa odgovoril, da se zunanja politika ne dela pri takih shodih. Minister zunanjih zadev že pozna svojo pot in se ne zmeni za to, kaj se na privatnih shodih in zborih govori. — Volitve za češki deželni zbor bojo začetkom meseca julija. Med „starimi“ in „mladimi“ je ravs in kavs, ker hočejo oboji več svojih v zbor spraviti. Ta domači prepir je pač žalosten in škoduje vsem Slovanom. — Pri mestnih volitvah v Gorici so se letos vprvič Slovenci postavili po koncu in imenovali svoje kandidate. Nabrali so 133 slovenskih glasov. To je že lepa številka! Mi smo bili zmirom te misli, da goriški Slovenci ne morejo napredovati, dokler v mestu Lah gospodarí. Dežela je po večini slovenska, mestna okolica je slovenska, zakaj bi ne smelo biti še glavno mesto po večini, slovensko? Le naprej do večine! — Pravijo, da bo brambovski minister jeseni spet zahteval nekaj milijonov. — Pri volitvah v okrajne zastope na Dunaju so zmagali antisemiti, to so ljudje, ki Judov ne marajo. Sploh so Nemci vedno manj priklonjeni Judom. Tega so Judi večidel sami krivi, ker je med njimi mnogo goljufov in oderuhov. — Katoliški shod na Dunaju bil je zelo lep in imeniten. Prišlo je mnogo škofov in drugih veljavnih duhovnikov, potem knezov, grofov, poslancev itd. Govorili so o mnogih zelo važnih zadevah, tako o šolah, o družbinskem redu, o gospodarstvu, o časnikih in knjigah, vedah in umetnostih, ter pred vsem o stanju sv. očeta papeža, kako bi se jim zagotovila svoboda. Z besedo sicer še nič ni storjeno; pa če 1500 veljavnih, razumnih in za vse dobro vnetih možakov vkup pride, in si

besedo dajo, da bojo za kako stvar delali, potem smemo upati, da to ne bo ostalo brez sadu. Liberalcem že pogum upada.

Mirovna liga, ki je zborovala v Rimu, sklenila je, naj se laški kralj spravi s papežem, potem pa naj vse prepire med národi razsoja sv. oče papež, da ne bo treba vojsk in vojakov. — V Luzernu na Švicarskem se snide zbor tistih mož, ki hočejo odpraviti suženstvo v Afriki. To je res dobra in Bogu dopadljiva misel, pa preteklo bo še mnogo vode, prej da se to izpelje. — Na Laškem imajo letos 200 milijonov primanjkljeja. Denarni minister je v velikih skrbéh. Seveda, puške in vojaki stanejo mnogo denarja. — Divji Kurdi v Aziji (pod Turkom) so spet začeli ropati in požigati. Turška vlada je pa nezmožna, da bi jih ukrotila.

Gospodarske stvari.

Kako obvarovati čebele osá in sršenov?

Pogosto se toži, da se število čebel zmanjšuje, a pri tem se ne pomisli, da razun nekterih ptic tudi ose in sršeni strežejo čebelam po življenji. Tu imate gotov pripomoček zoper te škodljivke. Steklenice se nalijó do polovice s pivom, kteremu se primeša žličico medú. Te steklenice obesijo se tu pa tam nad panjevi. Čebele se zopernega duha po pivu skrbno ogibajo, ose in sršeni pa v steklenicah poginejo, in neznansko veliko čebel se reši.

Za poduk in kratek čas.

Romanje koroškega Slovenca v Rim I. 1888.

III. Iz Rima domov.

(Konec.)

Benetke se razprostirajo po 117 otokih. Manjših in večjih kanalov je 157. Ulico z ulicami veže s staroslavnim „Ponte Rialto“ vred 380 visokih mostov in mostičev. Nad sto cerkvá venča primorsko mesto. Mi se podamo zaradi kratkega bivanja v tem mestu po najlepšem trgu memo ogromnih palač v največjo in slovečo cerkev sv. Marka. Ta je ponos Benečanov, lepa in velikanska, da jej v Benetkah ni enake. Visoko nad njenim vhodom se spenjajo kakor bi dirjali štirje velikanski konji, pa ne pridejo dalej, ker so iz broná vltiti. Vstrie starih kljuset je mnogo špičastih stolpičev z umetnimi stebri in mozaiki. Žadej za konjiči so velikanske kupole, spodaj pod njimi pa pet hodov v prekrasno predsvetišče. Troje velikanskih vrat vodi v notranjo cerkev s tremi ladjami. Stene so iz svetlega, tlak pa iz pisanega marmorja. Čudno se mi je zdelo, da tlak v cerkvi ni povsod raven, ampak na več krajih nekoliko navzdignjen. Obok in kupole ti kažejo prelepe podobe iz mozaika. Pred svetiščem vidiš krasno omrežje iz marmorja. Vse po cerkvi je toliko lepo in veličastno, da človeka svet strah prešine. Glavni altar je iz najlepšega marmorja, ki se na svetu nahaja. Ves iz zlata in srebra se lesketa. Nad njim stoji umetno nebo ali baldahin. Spodaj pod njim je zlata plošča. Pod ploščo počiva sv. evangelist Marka, Slovencev velik dobrotnik, ker nam je duhovno izredel slavnega sv. Mohora. Kteri

Slovenec se ne bi v pobožni molitvi nekoliko pomudil pred visoko češčenimi svetinjami sv. Marka? Od cerkve odločen stoji na samem velikan z zelenim klobukom, namreč 98 metrov visoki zvonik. Lahko prideš do njegovih lin, da uživljaš iz njih krasen razgled po čudno s kanali prepreženem mestu; po okolici in širokem morju, da ga oči ne presežejo.

Za cerkvijo sv. Marka je v Benetkah najimennitnejše poslopje nekdanjih slavnih vojvodov ali dožev. Naj še v to pogledamo, preden se od Laške poslovimo! Najeti naš voditelj nas pelje po marmornatih stopnicah v lepe sobe in velikanske dvorane. Karkoli smo v njih videli, je dragoceno, umetno in lepo; najlepša pa je podoba na zadnji strani, ktera nam kaže „nebeško veselje“. Iz gornjih dvoran se podamo v čudne in temne ječe, ktere so priče največega trinoštva. Oh, koliko solz se je v teh smradljivih in vlažnih ljuknjah prelilo! koliko britkih zdihljejev je k nebu kipeló! koliko molitve, pa tudi strašne kletve se je tukaj zgodilo! in koliko, tudi nedolžne krvi je bilo prelite! Nedolžna kri je k Bogu za maščevanje vpila, kakor nekedar Jezusova kri črez Jeruzalem. In njeno vpitje ni bilo zastoj; kajti kje je zdaj slava ošabnih Benetk? kje njih moč? kje njih nekdanje bogastvo? kje mogočni vojvodi, kterim se je svet uklanjal? Bogastvo je zginilo, vojvodov ni več, palače so zapuščene, revščina pa raste. Da je tudi v Benetkah mnogo beračev in postopačev, se je sleherni romar lahko prepričal. Silno revni morajo na Laškem pa tudi duhovniki, posebno redovniki biti. V Rimu sem naletel na svetnega duhovnika, da je fotografije po krémah prodajal; v Benetkah pa sem videl dva kapucina, ki sta s posodami v rokah po mestu živeža iskala. Srečna Italija pod novo vlado! Skoraj groza me je obšla, ko sem ogledoval nizke in tesne ječe; in zdelo se mi je, kakor bi ustajali duhovi teh, ki so bili pri strašnih luknjah trpinčeni in ob glavo djani. Prav vesel sem bil, ko smo po stopnicah nazaj gredé spet beli dan zagledali. Žlobudravi voditelj nas tudi pelje v hišo, kjer se izdeluje kinč in drugo orodje iz mozaika in stekla. Raznih reči nam je mladi gospodič s krivim nosom v judovskem jargonu ponujal. Se ve, da ne zastoj. Mene je že opeharil, ker mi je malo vredno reč za 14 lir vsilil. Zviti tiči so v tej prodajalnici. Malo ali skoraj nič vredno reč vtaknejo v prav zapeljive nožnice, ktere so z beržunom ali svilo prav lično oblečene, ali jo denejo v mično škatljico; in ti, dobra koroška duša, si namazan! Ni se nam čuditi, da smo želeli že skoraj domú priti. Že četrtega jutra na vse zgodaj se iz Benetk odpeljemo. Ko dospemo na most, ki loči Pontebo od koroške vesi Pontafel, moj nemški tovariš glasno zauka, češ: spet bom koroške svalke (nudeljce) jedel in cmoke žvečil. Že v Rimu je večkrat o njih sanjal, da je z ustmi cmakal, kakor bi jih že med zobmi valjal. Naj jih zdrav uživa in naj mu dobro teknejo; pa tudi meni naj bodo častiti bralci „Mira“ prizanesljivi, da sem jih s svojimi potopisnimi črticami dolgočasil! Pisal sem za proste ljudi, in le o tem, kar sem sam videl in poizvedel. Skusil pa sem, da je „povsod dobro, doma pa najboljšé“; vsaj: „Solnce naše bolj blišči, — in hrib naš lepše zeleni.“

Smešničar.

Marka: „Koga pa pokopavajo?“ Luka: „Mislil, da tistega, ki v trugi leži.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. V odbor Glinjske posojilnice so bili voljeni: predsednik Lovro Zablačan, odborniki pa Martin Štih, Miha Zablačan, Voltež Goričnik, Šimen Fric, France Colarič, Jože Fancoj, Boštej Lučovnik in Luka Varh. Bog daj srečo! — Pri vožnji se je ponesrečil narodni župan na Djekšah, g. Ladinik, in zdaj bolan leži. — Ko bi šole osrečevale narod, potem bi bili mi Korošci jako srečni, kajti šol se nam ne manjka. Zdaj hočejo celo na Ukovski planini šole zidati. Čez jarko in pečine se bojo ubogi otroci plazili do šole, in bati se je, da se bo zgodilo mnogo nesreč. — V Celoveu se je ustrelil denarni mešetar Adlazznik. — V Celovškem kanalu se zgodi mnogo nesreč. Pred kratkim je spet neka stara ženska vanj padla, in komaj da so jo še rešili. Zakaj ne naredijo ograje na obeh straneh? To je pač pravi „lei lassen“! — Podkloštrom so imeli „bauerntag“. Prežvekovali so stare fraze, naj Slovenci in Nemci v miru živijo med seboj. Čemu toliko besedij? Saj je itak vse mirno! Dr. Abuja je prav udrihal po duhovnikih in hvalil sedanje šole. Ljudstvo jih pa ne hvali. — Na gornjem Koroškem v Turah planinah bojo zlato rudo iskali. Tam so že večasih zlato kopali, potem so pa žile zgubili. Minister poljedelstva bo pustil iskati 5 let. Prvo leto bo potrosil v ta namen 80.000 gld., potem pa po 40 tisoč vsako leto. — V Kotljah in v Galiciji dobili so s 1. majem t. l. svojo pošto.

Na Kranjskem. V Blaznikovi tiskarni je izišla v slovenski prestavi na svitlo lepa povest „George Stephenson“. Dobi se za 40 kr. — Koze ali osepnice še zmirom hudo razsajajo po Kranjskem. Posebno mrjejo ljudje okoli Šmartna pri Litiji. — Toča je pobila okoli Čateža. — Adalbert Grčar je postal svetovalc pri deželni sodniji v Ljubljani.

Na Štajerskem. Na cesti so mrtvega našli Janeza Medveda pri Vuzenici. Pravijo, da je rad žganje pil. — Pred Celjskimi porotniki so bili obsojeni: Meta Kekec zavolj detomora na 4 leta; Jaka Zalokar iz Rečice zavolj telesnega poškodovanja na 8 mesecev; Anton Košar iz Ščavnice zavolj tatvine na 6 let; Jože Viličnik iz Mestnega Vrha zavolj uboja na 3 leta; Fr. Koren iz Vitanja zavolj izneverenja na 10 mesecev; Jože Kozolec iz Trbovelj zavolj uboja na 6 let; Fr. Greifoner zavolj požiganja na 4 leta; Martin Pavlak iz Višnje vasi zavolj uboja na 4 leta. — V preiskavi je več žensk iz Šoštanjске okolice, ker so na sumu, da so možem zavdale. — V Švanbergu pri Mariboru je neko pridno kmetico v cerkvi kap ali mrtvud zadel, da je bila na mah mrtva. Ravno tisti dan je bila pri sv. obhajilu. — Za šolo v Lešah pri Konjicah so svitli cesar dali 200 gld.

Na Primorskem. V Istri bo letos hud boj med Lahi in Slovani; imajo namreč volitve v deželni zbor. Oboji se že pripravljajo. Za združene Slovence in Hrvate menda dobro stoji in si bojo

priporili več novih sedežev. Bog pomoz! — Delavsko podporno društvo v Trstu nam je poslalo letno poročilo. Udov ima 976 možkih in 202 ženskih; premoženja pa 19.232 gld. Načelnik je profesor Mandič.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

V službovanje so stopili sledeči novomašniki: č. g. Štef. Ogrčnik za kaplana v Kotarčah; č. g. Anton Konrady za kaplana v nemški Kapli; č. g. Fr. Lenc za kaplana v Tinjah; č. g. Ant. Coufal za kaplana v Šmarju; č. g. Jak. Kuneč za kaplana v Sovodju. Č. g. kaplan Fr. Virnik je prestavljen iz Žel. Kaple v Žabnice; č. g. kaplan Fr. Premru pa iz Tinj na sv. Višarje. Kuracija Št. Urh v Strojni se je izročila v oskrbovanje provizorju na Suhu č. g. M. Nesslerju; fara Slov. Šmihel pa Tinkskemu kaplanu č. g. Fr. Lencu. Č. g. kaplan Jan. Wagner bo oskrboval faro Št. Mihel pri Pliberci. Č. g. Šim. Čemer, dozda provizor Pliberške fare, ostane tam za mestnega kaplana.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico bode imela v nedeljo dné 2. junija 1889 ob 1/2 4. uri popoldne pri „Šmonu“ v Šent-Kandolfu svoj **letni občni zbor** po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Sprejem in vpisovanje udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Volitev zastopnikov za glavno skupščino. 6. Slučajni govori in nasveti.

Po zborovanju: govori, petje in prosta zabava. — O lepem vremenu na prostem. — Vsi udje te družbe, kakor tudi vsi rodoljubi in oni, ki želijo pristopiti, se uljudno vabijo, da bi ta zbor v obilnem številu počastili. **Načelništvo.**

Vabilo

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolstivrh in okolico bode imela na binkoštni pondeljek, to je 10. junija 1889, ob 3. uri popoldne v Guštanju pri Tiroleu **letni občni zbor** po tem-le dnevnem redu:

1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo o delovanju podružnice v letu 1888. 3. Volitev zastopnikov za glavni zbor. 4. Morebitni predlogi in govori. 5. Domača zabava.

Udje družbe sv. Cirila in Metoda in tisti, ki želijo k nji pristopiti, se prosijo, da bi ta zbor v obilnem številu počastili. **Načelništvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Kancijan in okolico napravi 10. junija, t. j. binkoštni pondeljek, ob 3. uri popoldne v gostilni pri Rušu v Sameržnivesi svoj **prvi letni zbor** po tem-le redu:

1. Pozdrav predsednikov. 2. Volitev novega odbora. 3. Volitev zastopnika za glavno skupščino. 4. Govori več gospodov. 5. Šaljivi govori in posamezni nasveti. — Po zborovanju petje in prosta zabava. — Prijazno vabi stare in nove ude k obilni udeležbi **odbor.**

Poziv!

Rojaki! Dne 29. in 30. junija t. l. (v praznik sv. Petra in Pavla) se bode v Ljubljani slovesno odkril spomenik prvemu slovenskemu pesniku

Valentinu Vodniku,

za katero slavnost se delajo že sedaj velike priprave in ktere se bodo udeležili Slovenci iz vseh krajev širne naše domovine, kakor tudi sosedni nam bratje Hrvati, Srbi in severni nam bratje Čehi.

Vsem onim koroškim Slovincem, ki so se udeležili preteklo leto slavnosti 25 letnice „Sokola“ v Ljubljani, ostali so krasni dnevi, ktere so v krogu svojih slovanskih bratov preživeli, gotovo v živem, najlepšem spominu.

Ljubljanski Slovenci nas tudi letos zopet želijo imeti med seboj in nas bratovsko vabijo v svojo sredino. Oni izrekajo željo, naj bi se gorenje slavnosti prav mnogo koroških Slovencev udeležilo.

Zatorej si dovoljujemo po tem potu vabiti vse zavedne koroške Slovence, naj se pridružijo nam in naj svojo udeležbo naznanijo uredništvu „Mira“ najdalje do 5. junija t. l., ob enem pa v svojem oglasilu povedó, kako želijo potovati, namreč ali po železnici ali čez goro, da jim vemo potem drugo potrebno naznaniti.

Rojaki! Nadejamo se od Vas obile udeležbe. Poprimite za potno palico in podajte se z nami v srce Slovenije, v belo Ljubljano, da z novega potrdimo z našim pohodom ljubezen, ki jo gojimo do sosednih naših slovanskih bratov in da z našo mnogobrojno udeležbo dostojno slavimo spomin prvega buditelja in pesnika slovenskega národa, Valentina Vodnika.

V Celovcu, dne 23. maja 1889.

Odbor za potovanje v Ljubljano.

Listnica.

Potovalcem v Ljubljano. Vsem onim, ki poprašujejo zaradi potovanja k Vodnikovi slavnosti, naznanjamo, da se bodo udeleženci, ki odidejo iz Celovca, odpeljali v petek dne 28. junija z vlakom ob 10. uri zjutraj in dojdejo ob 5. uri popoldne v Ljubljano. Oni, ki se podajo peš čez goro, naj si blagovolijo potovanje tako urediti, da pridejo do dotičnih železniških postaj o pravem času in se potem med potjo pridružijo Celovskim potovalcem. Ravno tako priporočamo onim koroškim Slovincem, ki bodo potovali čez Maribor, da se nam blagovolijo v Ljubljani pravočasno pridružiti. — Ob enem opozarjamo naše slovenske posestnike in kmete na veliki somenj, ki bode dne 1. julija t. l. v Ljubljani. Č. g. L. A. v V. Obrnite se o Vašej stvari brez skrbi do g. dr. Šegule, advokata v Celovcu, kterega moremo v vseh pravniških zadevah Vam in sploh vsakemu najgorkeje priporočati.

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:	
pšenica po	5 gld. 40 kr.
rž	3 " 80 "
ječmen	4 " — "
oves	2 " 50 "
hejda	3 " 40 "
turšica	3 " 80 "
pšeno	7 " 50 "
proso	— " — "
grah	— " — "
repica	— " 85 "
fižol, rudeči	5 " 20 "

Sladko seno	2 gld. 80 kr.
kislo	2 " 20 "
slama	2 " 20 "
meterski cent (100 kil).	
Frišen špeh kl. — gld.	65 kr.
maslo	1 " 20 "
mast	— " 75 "
Navadni voli	110—150 gld.
pitani voli	150—190 "
junči	60—100 "
krave	60—120 "
junice	50—80 "
prešički	5—16 "

Oglasila.

Štev. 2388.

Oklic!

C. k. okrajno sodišče v Pliberku daje na znanje, da se je brezkvarno pravie v zemljiških knjigah vpisanih dolžnikov dovolila prostovoljna dražba na 2442 gld. 80 kr. cenjenega nepremakljivega posestva umrlega Andreja Aleško po domače Komarja pri sv. Luciji, vlož. št. 4, kat. obč. Dob (Aich), na 309 gld. 85 kr. cenjenih setev in drugega premakljivega premoženja.

Za izvršitev odredjen je eden rok na dan 12. junija 1889 pred poludne od 8. do 12. ure, in ako bo treba, popoldne od 2. do 6. ure, na Komarjevem posestvu pri sv. Luciji s tem pristavkom, da se bode nepremakljivo posestvo le za ali nad cenilno vrednostjo, setve in drugo premakljivo premoženje pa tudi pod cenilno vrednostjo oddalo.

Pogoji, po kterih ima vsak, kdor hoče posestvo kupiti, vložiti pred ponudbo 244 gld. kot vadium, ter cenilni zapisnik in zemljiške knjige se morejo pri tem sodišču pregledati.

V Pliberku, 2. majnika 1889.

Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbergu posljuje vsaki petek od 1. do 6. ure popoldne v hiši g. Rabič a. Za uloge daje 4½ % , od posojil jemlje 5½ % obrestij. Posojilo dobi le zadružnik (ki je uplačal delež za 10 gld.). Vsak zavedni Slovenec na spodnjem Koroškem naj bi podpiral ta narodni zavod!

Odbor.

Mežnarska in orgljarska služba

je izpraznjena. Mesečna plača znaša 15 gold. in prosto stanovanje. Oglasila naj se pošiljajo na farno oskrbništvu v Timenico. (Pošta Pischeldorf na Koroškem.)

Poziv!

Leta 1868. je izšlo v ruskem slovstvu zares epohalno delo:

„Vojna in Mir,“

roman grofa Tolstega.

To najbolje delo v ruskem leposlovnem slovstvu doseglo je sedaj 5. izdajo v izvorniku in je preloženo v vse moderne evropske jezike.

Ker Slovenci ne morejo vsi čitati tega dela v izvorniku, sklenili smo v prevodu slovenskem podati ga sl. občinstvu, če se oglasi dovelj naročnikov.

Delo bode izhajalo v zvezkih po 4 pole za ceno 25 kr. in bode v kacij 25 zvezkih končano. Naročila naj se pošiljajo upravnishtvu „Narodne tiskarne“ v Ljubljani. Naroča se lahko na 10 zvezkov vkup.

Moka iz Magereškega mlina

šolske ulice št. 18 v Celovcu.

Priporočam svojo čisto suho moko za **binkoštno praznike**. Pšenična moka št. 0 je po 16 kr., ako se je vzame 5 kil ali več. Tudi se dobijo vsak dan frišne droži, izvrstno koroško planinsko maslo in razno tržaško blago po nizkih cenah.

Peter Majer.

Zapisnik knjig, ki jih ima proti gotovini prav po ceni na prodaj bukvar

A. Raunecker v Celovcu

na novem trgu, hiša „Rainerhof“.

Baraga. Dušna paša. 8. natis. V Ljubljani 1872. lepo v usnji vez. Nove (2 gld.)	1 gld. 40 kr.
— Lepo v usnji vez. in pozlač. Nove (2 gld. 50 kr.)	1 " 80 "
Haderlap F. die Kärntner Slovenen. Ihre nationalen Verhältnisse und Bestrebungen. Klagenfurt. 1885. Neu (30 kr.)	— " 10 "
Janežič. Slovenische Sprachlehre 1., 2., 3., 5., 6. Aufl. Selten à 1 gld.	— " 10 "
— deutsch-slovenisches Wörterbuch 1., 2. Auflage. Geb. à 2 fl. 50 kr.	— " 10 "
Jaritz. Ueber die grössten Theils slavische Abstammung der Bewohner deutscher Länder. Villach 1853.	— " 10 "
Jedert in Mehtilda. Moltivene bukve. Ljubl. 1858. V polusnji lepo vez. nov. (1 gl. 35 kr.)	1 " — "
Koledar 1876—82, 1885, 1886 à 10 kr.; 1889 30 kr.	1 " — "
Macun. Cvetje slovenskiga pesništva. Trst 1850	— " 15 "
Murko. Grammatik d. slovenischen Sprache. 2. Aufl. 1850. Geb.	— " 48 "
— deutsch und slovenisches Wörterbuch. 2 Bde. Grätz 1832, 33. Pp.	1 " — "
Novice gospodarske. Vrednik Bleiweis itd. 1857 do 1865. 4 ^o . V Ljubl. Pp. vez. à (4 gl. 50 kr.) 15 kr.	— " 75 "
Posel kerščanski. V Ljubl. 1872. V platno vez. in pozl. nov. (1 gld. 80 kr.)	1 " 20 "
Stritar-ja zbrani spisi 1—45 snopič. Ljubljana 1887, 88. Skoro nov. (11 gld. 25 kr.)	5 " — "
Svetozor. 1889. Sešit 1. (8 podob.) (30 kr.)	— " 10 "
Vymazal. Kunst, die bulgarische Sprache zu erlernen. Wien. Orig.-Ln. Neu (1 fl. 10 kr.)	— " 75 "

Katoliška bukvarna v Ljubljani založila je knjižico:

Duhovna lekarna

za vse, ki hočejo večno živeti.

Poučna knjižica,

ktero je izdal dr. E. M. Müller, škof Linški. Poslovenil Fr. Zbašnik, župnik. — V Ljubljani 1889. — Cena mehko vezani knjižici je 20 kr., po pošti 22 kr.

Vsebina: Predgovor. — Uvod. Kako je umeti naslov te knjižice? Zdravnik in bolnik. Iz česa je duhovna lekarna. — Prvi del. Branila proti dušnim boleznim: Ogibaj se okuženja: Boj se ognja. Čuvaj hišna vrata. Ogibaj se prepaha. Nebeška lestevica. Zdravje bolnikov. Studenec življenja in zdravja. — Drugi del. Zdravila za dušne bolezni: Zdravilo zoper duhovno jetiko ali sušilo. Zoper prostovoljno omahovanje. Zoper mrzaz boječnosti pred ljudmi. Kako je sv. Ignacij Frančiška Ksav. rešil posvetnega duha. Zdravilo za mrzlico lakomnosti. Kako je sv. Filip Nerij mladeniča ozdravil omotice častilakomnosti. Zoper popade besnosti. Zoper kostno gnjilobo — nevošljivosti. Mazilo za oči. Strup in pomoček zoper strup. Za take, ki imajo duhovno vodenico. Za mrtvoudne. Za srčnobolne. Domača zdravila zoper strah pred smrtjo. Univerzalno ali obeno zdravilo. — Sklep. Krščanska vodila za življenje. Obljube našega božjega Odrešenika častilcem njegovega presvetega Sred. Koreniti izkaz zdravnih nasledkov duhovne lekarne. Zgledi lepe smrti.

Na prodaj ima: **A. Raunecker**, bukvar v Celovcu.

K seči ali košnji in žetvi

priporočam

sloveče **bistriške kose in srpe** ter **prava bergamaška kamenja** (oslé) za brušenje taistih, po najnižjih cenah.

Za obila naročila se uljudno priporoča

Fran Sadnikar,

Burggasse št. 7.

Organist in mežnar,

ki je zmožen tudi v pisavi, dobi dobro službo. Poudrbe na uredništvo „Mira“.

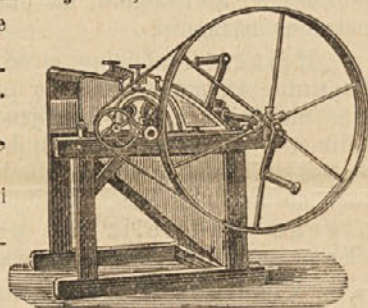
Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlinci za olive, vinske in sadne stiskalnice, mlinci za grozdje in sadje } najnovejša sestava v raznih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice in vitala, stroji za ropkanje turšice, sejalki, orala itd. itd.

Sušilne priprave za sadje in sočivje.

Škoporeznice v največji izbiri prodaja izvrstno izgotovljene in po tovarniških cenah

Ign. Heller, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalcem najugodnejši pogoji.

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

Bolezni želodca

in spodnjih telesnih delov, jeter in vranice, zlata žila, zaprtje, vodenica in kronična driska zdravi se najvspešneje s

Piccoli-jevo

Esenco za želodec,

koja je tudi izvrstno sredstvo proti glistam. Pošilja jo izdelovatelj lekarnar Piccoli v Ljubljani (na Dunajski cesti) proti poštneemu povzetju.

Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 26 kr.; poštne stroške trpe p. n. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno na Koroškem: v Celovcu lekar Thurnwald na Novem trgu, Egger (pri angelju) v koldvorskih ulicah št. 3, v Trbižu Siegel, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, in večina lekarn na Kranjskem, Štajerskem, v Trstu, na Primorskem, na Hrvaškem, v Istriji, Dalmaciji in v Tirolih.

(Varstvena znamka.)